

[Indenrigsministeren.]

at et sådant samarbejde også i fremtiden vil vise sig muligt. Men jeg forventer, at de ulovlige aktioner nu bringes til ophør.

Fra denne talerstol vil jeg opfordre de værnepligtige til at optage arbejdet i lejrene. Jeg vil følge denne opfordring op i et brev til hver enkelt værnepligtig. I dette brev vil det blive betydet hver enkelt, hvilken risiko han efter lovgivningen udsætter sig for ved at deltage i ulovlige arbejdsnedlæggelser.

Jeg ved, at det vil kunne medføre alvorlige personlige problemer for de værnepligtige og indirekte for deres pårørende, hvis situationen udvikler sig således, at der må skrives ind efter bestemmelserne i loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde. Derfor er jeg hidtil vejet tilbage for at gøre det. Jeg håber, at det ikke vil blive nødvendigt at bringe disse bestemmelser i anvendelse for at få respekteret denne del af vor lovgivning.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Lis Møller* til socialministeren:

„Vil ministeren foranledige, at der bliver foretaget en undersøgelse af forholdene på Ebberødgård, en undersøgelse, som såvel forældre som personale har bedt om?“

Lis Møller: For folketinget er det vigtigt, at vi søger at yde, hvad vi kan til forbedring af forholdene for de svageste i samfundet, herunder vore åndssvage, således at forældre med tryghed kan overlade børnene til samfundets institutioner.

Det er imidlertid ikke nok, at der bevilges penge. Vi er også nødt til at være lydhøre over for påstande og klager vedrørende børnenes behandling; børnene kan jo ikke selv fremføre deres synspunkter. I den sidste tid har der, som vi alle ved, mange gange offent-

ligt lydt klager fra de forældre, som har børn på Ebberødgårds spastikerafdeling, og vi har også modtaget klager fra flere af de medarbejdere, som er ansat ved åndssvageforsorgen. Det må naturligvis påvirke os, og det må give os anledning til at stille spørgsmålene: er disse klager berettigede? Er forholdene på vore institutioner så ringe, at forældre med rette kan frygte, at deres børn lider overlast? Hvad hjælper det, at spastikerafdelingen på Ebberødgård, hvad ydre rammer og materiel angår, er en af verdens bedste, hvis der er kiv og strid inden døre til skade for børnene?

De mange klager, der har lydt, har påvirket mig, og derfor spørger jeg socialministeren, om hun vil være villig til at foranstalte en undersøgelse, en hurtig, objektiv og uvildig undersøgelse, så der kan genskabes tryghed og ro omkring åndssvageforsorgens arbejde.

Socialministeren (Nathalie Lind): I og for sig kunne jeg indskrænke mit svar til fru Lis Møller til et ja, men netop under hensyn til den megen omtale, der har været af denne sag, vil jeg gerne gøre rede for mine motiver til at ønske en undersøgelse foretaget. Vi føler jo alle betydningen af, at disse meget vanskeligt stillede patienter på afdelingen for spastiske børn på Ebberødgård får den bedst mulige pleje og behandling, og jeg er enig i, at der er problemer i forbindelse hermed, bør de bringes ud af verden.

Når der gennem nogen tid har været uro hos en række forældre til de spastiske børn over børnenes pleje og behandling, skyldtes det især vanskeligheder på afdelingen som følge af visse problemer med hensyn til det indbyrdes samarbejde mellem omsorgspersonale, fysioterapeuter og børnehavelærere på afdelingen. Der har også været klager over, at nogle af børnene havde fået visse gener, endda sårddannelser, ved brugen af skinner under behandlingen. Den af et ægtepar indgivne anmeldelse til politiet imod afdelingen og dennes overlæge for